

Forslag

til

Lov om personnavne.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 5. maj 1961.*)

Kap. 1. Erhvervelse af slægtsnavn.

§ 1. Ægtebarn får ved fødslen faderens slægtsnavn.

Stk. 2. Gifter forældrene sig først med hinanden, efter at barnet er født, får det ved ægteskabet faderens slægtsnavn, såfremt det hidtil har båret moderens slægtsnavn. Er barnet fyldt 18 år ved ægteskabets indgåelse, sker der dog ingen ændring af navnet, medmindre der foretages anmeldelse herom til ministerialbogen (personregistret).

Stk. 3. Ægtebarn, der bærer faderens slægtsnavn, kan ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) antage moderens pigenavn.

§ 2. Barn uden for ægteskab får ved fødslen moderens slægtsnavn.

Stk. 2. Er moderens slægtsnavn erhvervet ved ægteskab, kan barnets navn ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) ændres til hendes pigenavn. Er fadereskabet fastslået, kan navnet på tilsvarende måde ændres til faderens slægtsnavn.

§ 3. Adoptivbarn får ved adoptionen adoptantens slægtsnavn. Hvis barnet adopteres af ægtefæller, får det adoptivfaderens slægtsnavn, medmindre det i bevillingen bestemmes, at det i stedet skal bære adoptivmoderens pigenavn. Det kan også i bevillingen bestemmes, at adoptivbarnet skal beholde sit eget navn eller bære dette i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen.

§ 4. Hustruen får ved ægteskabets indgåelse mandens slægtsnavn, hvis hun ikke

forinden over for vielsesmyndigheden har afgivet erklæring om, at hun ønsker at bære det navn, hun bar før ægteskabet.

Stk. 2. En hustru, der ikke bærer sin mands slægtsnavn, kan under samlivet antage dette ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

Stk. 3. Ophører ægteskabet, kan hustruen, der har båret mandens slægtsnavn, genantage sit pigenavn ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

§ 5. I øvrigt meddeles navneforandring ved navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden. Ved navneforandringen kan det i almindelighed tillades, at det hidtidige slægtsnavn bevares som mellemnavn eller forbindes med det nye navn.

§ 6. Der kan i almindelighed ikke udfærdiges navnebevis på:

1) Navne, der er forbeholdt efter reglerne i § 7, medmindre det må antages, at der ikke her i riget findes nogen til navnet berettiget.

2) Almindelig kendte historiske slægtsnavne.

3) Navne, der har en sådan lighed med de under 1) og 2) nævnte navne, at forveksling let kan ske.

4) Udenlandske slægtsnavne, der er almindelig kendt her i riget.

5) Navne, der ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug.

6) Navne, der er egentlige fornavne.

7) Navne, der er upassende, eller som kan vække anstød.

*) Se FT: 521, 981, 3124, 3220; A. 369; B. 563. Lov nr. 140 af 17. maj 1961.

§ 7. Forbeholdte navne er:

1) Navne, der er optaget på den i § 3 i lov nr. 89 af 22. april 1904 nævnte fortegnelse med tillæg.

2) Slægtsnavne, som det fremtidig tillades nogen at føre i medfør af § 5.

3) Slægtsnavne, som en her i riget bosat bærer af navnet har forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet.

4) Navne, der udgør eller indgår i et her i riget indregistreret firma, varemærke eller foreningsnavn, og som er forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet fra rette vedkommende.

5) Kunstnernavne og pseudonymer, der er almindelig kendt her i riget, og som på tilsvarende måde af en her bosat bruger af navnet er forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet.

§ 8. Uanset reglerne i § 6 kan der udfærdiges navnebevis i følgende tilfælde:

1) Der kan meddeles tilladelse til at føre et navn, der uden at være erhvervet ved ægteskab, bæres eller har været båret som slægtsnavn af en af ansøgerens forældre eller bedsteforældre.

2) Et stedbarn kan med stedfaders eller stedmoders samtykke få tilladelse til at føre stedfaders slægtsnavn eller stedmoders pigenavn, hvis navneændringen findes at være til bedste for barnet.

3) Et plejebarn kan under samme betingelser som under nr. 2) nævnt få tilladelse til at føre plejefaders eller plejemoders slægtsnavn.

4) Enhver kan få tilladelse til at føre et ham tidligere tilkommende slægtsnavn, medmindre han har mistet retten til at bære navnet efter reglerne i §§ 10 og 11, jfr. § 12.

5) Den, der har et fremmedartet slægtsnavn, kan få tilladelse til at føre et navn, der indebærer en tilpasning til dansk sprogbrug.

6) Når det i medfør af § 5 er tilladt en person at føre et nyt slægtsnavn, der ikke tidligere har været forbeholdt, kan der med hans samtykke meddeles hans efterkommere, forældre, søskende og søskendes børn eller enker tilladelse til at føre samme navn.

7) Kan en person i øvrigt påvise en ganske særlig tilknytning til et navn, kan han få tilladelse til at føre dette navn som slægtsnavn.

§ 9. Slægtsnavn, der erhverves ved anmeldelse efter §§ 1 og 2, ved legitimation eller ved adoption, tilkommer også vedkommendes barn eller adoptivbarn under 18 år, der bærer hans navn og står under hans forældremyndighed.

Stk. 2. Slægtsnavn, som en gift mand erhverver under samlivet, tilkommer også hans hustru, når hun hidtil har båret hans navn.

Stk. 3. Et slægtsnavn, der erhverves ved navnebevis, tilkommer i øvrigt kun de personer, der udtrykkelig nævnes i beviset. Har ansøgeren barn, adoptivbarn, stedbarn eller plejebarn under 18 år, der bærer hans navn, skal disse medtages i navnebeviset, medmindre der af særlige grunde træffes anden bestemmelse.

Kap. 2. Fortabelse af slægtsnavn.

§ 10. Ved ophævelse af et adoptivforhold mister adoptivbarnet det slægtsnavn, det har fået ved adoptionen, medmindre det tillades barnet at beholde navnet.

§ 11. Omstødes et ægteskab, mister hustruen det slægtsnavn, hun har fået ved ægteskabet, hvis det ikke af særlige grunde ved dommen tillades hende at beholde navnet.

§ 12. Mister nogen retten til et slægtsnavn efter reglerne i §§ 10 eller 11, mister også den, der har fået slægtsnavnet efter ham, retten til navnet.

Kap. 3. Fornavne.

§ 13. Ethvert barn skal have ét eller flere fornavne.

§ 14. Som fornavn må ikke vælges navne, der ikke efter deres karakter er egentlige fornavne. Det skal dog være tilladt som mellemnavn at tillægge et barn faders eller moders mellemnavn eller et navn,

der efter § 8, nr. 1, kunne tillægges barnet ved navnebevis.

Stk. 2. Som fornavn må ej heller vælges et navn, der kan befrygtes at blive til ulempe for bæreren.

Stk. 3. Ved ændring af slægtsnavnet efter §§ 1 og 2 kan det hidtidige slægtsnavn bevares som mellemnavn. Bæres det nye slægtsnavn allerede som fornavn, bortfalder dette ved navneændringen.

§ 15. Forandring af fornavn kan ske ved navnebevis, der udfærdiges af overvrigheden. Endvidere kan forandring af barnets fornavn ske ved adoptionsbevilling.

Stk. 2. Ved forandring af fornavne må der som regel bevares mindst ét egentligt fornavn. Der kan i almindelighed ikke meddeles tilladelse til at føre et fornavn, som ikke kunne vælges efter § 14, stk. 1 og 2.

Kap. 4. Forskellige bestemmelser.

§ 16. Såfremt ægtefæller fører samme slægtsnavn, kan det fælles navn under samlivet kun ændres, hvis de begge andrager derom.

§ 17. Den, der benytter et ham ikke tilkommende navn som sit, straffes med bøde. Påtale finder kun sted, når nogen forurettet begærer det, eller hvis almene hensyn kræver det.

Stk. 2. Den, der kan godtgøre, at en anden uberettiget benytter hans navn eller et navn,

der har en sådan lighed hermed, at forveksling let kan ske, kan ved dom få den anden tilpligtet at ophøre med brugen af navnet.

§ 18. Justitsministeren bemyndiges til at give nærmere regler til lovens gennemførelse.

Stk. 2. Justitsministeren kan antage sagkyndig bistand i navnesager.

§ 19. Regeringen bemyndiges til at indgå overenskomst med fremmed stat om anvendelse af denne lov på her bosatte fremmede statsborgere og på danske statsborgere bosat i udlandet samt om beskyttelse her i riget af udenlandske navne.

§ 20. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1962.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan — for Færøernes vedkommende efter forhandling med det færøske hjemmestyre — ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Fra lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 89 af 22. april 1904 om navneforandring og lov nr. 66 af 19. februar 1941 om tillæg til førstnævnte lov samt §§ 49 og 74 i lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning og § 2 i lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab, jfr. § 22, stk. 3, i lov nr. 200 af 18. maj 1960 om børns retsstilling.

Gustav Pedersen.

/ Helge Larsen.